

De Intergeloofsbasis voor de Nieuwe Wereldorde

Prof. Johan S. Malan¹

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling 1977. Vertaling, plaatjes toegevoegd, en voetnoten door M.V.

Met de gebeurtenissen ná de terroristische aanslagen van 11 september 2001, is de wereld in een tijdperk gekomen van transformatie naar een nieuwe wereldorde, waarin godsdienst een grote rol speelt. Een verenigde nieuwe wereldorde vereist niet alleen de politieke en economische vereniging van de wereld, maar ook zijn godsdienstige vereniging. In die ontluikende internationale orde worden de vroegere vijanden, Rusland en de VSA, in toenemende mate verenigd tegen de wereldwijde bedreiging van het terrorisme. Dat is de mening van Lorin Smith² van “Christian Research Projects”, een bediening die het internationale gebeuren en haar invloed op het Christendom bestudeert.

Smith komt verder tot de conclusie dat het Christendom, in de constructie van een nieuwe wereldorde, een ideologische aanslag op zijn fundamentele geloofsovertuigingen zal ervaren, erger dan wat we de afgelopen twee millennia hebben beleefd. In de nieuwe wereld zullen alle godsdiensten moeten erkend worden als geldige wegen naar God. De godsdienstige exclusiviteit, absolutisme en dogmatisme zullen als potentiële bedreigingen beschouwd worden voor de wereldvrede en het overleven van de planeet. Hans Kung³, directeur van het Instituut voor Oecumenische Navorsing aan de Universiteit van Tübingen, beklemtoont dit punt zo in zijn boek *Global Responsibility: In Search of a New World Ethic*:

“Alle religies van de wereld vandaag zullen het deel van hun verantwoordelijkheid moeten erkennen voor de wereldvrede. En daarom kan men niet dikwijls genoeg de stelling herhalen waarvoor ik een groeiende aanvaarding heb gevonden over de hele wereld: er kan geen vrede onder de naties zijn zonder vrede onder de religies. In ’t kort: er kan geen wereldvrede zijn zonder religieuze vrede”.

Deze mening vindt aansluiting bij een groeiend aantal intergeloofsnavorsers in de wereld. Tijdens de in 1999 gehouden vergadering van het “World Economic Forum” in Zwitserland, sprak Dominic Peccould, adviseur voor socio-godsdienstige zaken in het Internationale Arbeidskantoor in Genève, over het onderwerp “Godsdienst als een wereldverschijnsel voor het nieuwe millennium”. Hij zei:

“Fundamentalisme is een wereldwijde bedreiging. De manier waarop dit tegengewerkt moet worden is het veranderen van de zienswijze dat redding afhangt van het nakomen van zekere godsdienstige regels: iedereen is gered”.

De eerste minister van Spanje, Jose Maria Aznar, deelde de zienswijze van een wereld die vrij is van de bedreiging van religieus fundamentalisme. Hij zei:

“Ons moderne waardenstelsel respecteert alle ideeën en geloven. Wij kunnen echter dit respect niet verwarren met de erkenning van fanatisme, dat ons ervan weerhoudt om op een beschaafde manier met elkaar samen te leven. Wij moeten er allemaal toe bijdragen om een stelsel van vrede en zekerheid op te bouwen, zonder verdeeldheid - een stelsel dat vandaag meer haalbaar is dan in enig vorig tijdperk. Het terrorisme te kunnen bevechten vereist een sterke wereldorde, die op respect voor alle geloven is gebaseerd”.

¹ Johan S. Malan is professor antropologie aan de ‘Universiteit van die Noorde’, Zuid-Afrika.

² <http://www.crossroad.to/articles2/2002/lorin-smith-9-11.htm>.

³ Hans Küng: katholiek theoloog en hoogleraar aan het Instituut voor Oecumenische Theologie van Tübingen. (Encarta 2002).

Tijdens de in 2002 gehouden vergadering van het “World Economic Forum”⁴ hebben de godsdienstleiders die uitgenodigd waren, hun verlangen uitgesproken om nauwer met zaken- en politieke leiders samen te werken, om een rechtvaardige en gelijkberechtigde nieuwe wereldorde tot stand te brengen. Zij zeiden:

“Wij onderschrijven enthousiast het project van een voortdurende dialoog te initiëren, om het kader te creëren dat de leiders van religie, zaken, politiek en de maatschappij integreert. Laten wij de krachten bundelen om deze gelegenheid te grijpen”.

Het motief van een nieuwe wereldorde, die gebouwd is op verzoening tussen alle godsdiensten, is echter niet zo eerbaar als het lijkt, omdat dit in werkelijkheid neerkomt op het uitroeien van het christelijke Evangelie. Alan Morrison, hoofd van Diakrisis Internationaal, een christelijke apologetische bediening in Frankrijk, heeft de volgende opmerking gemaakt over deze nieuwe levens- en wereldbeschouwing:

“Wat we hier hebben is dat wereldbestuur en wereldreligie naar elkaar toe groeien, met het gemeenschappelijke utopische doel een nieuwe wereldorde te creëren, zonder de Christus van de Bijbel en zonder de zendingsofdracht van het christelijk evangelisme. De voorgewende reden achter deze samengroeiing is de instelling van vrede op aarde, maar de echte bedoeling is het uitroeien van het christelijke Evangelie”.

Omdat de christelijke geloofsbasis evangelisch is, zal er noodzakelijkerwijs een conflict zijn tussen de christen die Jezus’ uitspraak ernstig neemt “Ik ben de Weg, en de Waarheid, en het Leven. Niemand komt tot de Vader, dan door Mij” (Joh 14:6), en anderzijds degene die gelooft dat alle geloven gelijke en geldige wegen zijn naar God. In een wereld die toenemend verenigd wordt door de samenvloeiing van economie, volken, rechtstelsels, culturen, godsdienstige en ethische regels, zullen dogmatische stellingen, zoals die van Jezus in Joh 14:6, niet geduld worden.

De rol van de Dalai Lama⁵

Afgezien van de multigodsdienstige thema’s die op zo’n groot aantal internationale forums besproken worden, beklemtonen de onderscheiden wereldgodsdiensten ook zelf door hun leiders de belangrijke rol van godsdienst om vrede en harmonie op aarde te scheppen. Alles wat op verdeeldheid, onverzoenbaarheid en confrontatie duidt, wordt verzwegen, zodat de misleiden overal ter wille van eenheid en wereldvrede elkaar de handen kunnen vatten.

Als een gevallenstudie van deze valse oecumene kijken wij naar de rol van het Tibetaanse Boeddhisme. De Dalai Lama en zijn beschouwing over liefde en medegevoel neemt wereldwijd aan populariteit toe. Hij is de 14de incarnatie van de Dalai Lama van Tibet, maar woont sedert 1959 in ballingschap in Dharamsala, Indië, omdat hij tegen de Chinese overheersing van Tibet in opstand is gekomen. Hij zegt ondermeer:

“Wij kunnen alles verwerpen - godsdienst, ideologie en wijsbegeerte, maar wij kunnen het ons niet bekostigen om liefde en medegevoel in onze levens te ontberen. Dit is mijn ware godsdienst en eenvoudig geloof. Er is geen behoefte aan een tempel, een kerk, een moskee, een synagoge of een ingewikkelde filosofie of dogma. Mijn hart en geest zijn de tempel. Mijn dogma is liefde en medegevoel tegenover allen. Zolang wij dagelijks volgens deze beginselen leven, ongeacht of wij in Boeddha, in God, en enige godsdienst of in geen godsdienst geloven, is er geen twijfel over dat wij gelukkig zullen zijn”.

Niettegenstaande zijn intergeloofsoriëntatie is de Dalai Lama een toegewijde Boeddhist die elke ochtend urenlang mediteert. Hij gelooft dat hij als de 15de incarnatie van de Dalai Lama zal terugkeren om de strijd voor de bevrijding van Tibet uit de ballingschap, voort te zetten. Sedert de late 1970’er jaren heeft hij honderdduizenden mensen bij de *Kalachakra Tantra* ingelijfd, dat is een

⁴ <http://www.weforum.org/>.

⁵ Dalai Lama: de hoogste priester (lama) van de machtige sekte van de Ge-lug-pa’s (Geelmutsen) van het Tibetaans boeddhistische lamaïsme, wordt beschouwd als incarnatie van de als god vereerde bodhisattva Avalokitesjvara ... De Dalai Lama ontving in 1989 de Nobelprijs voor de vrede. (Encarta 2002).

Boeddhistisch ritueel voor wereldvrede en intergeloofsdialoog. *Kalachakra* verwijst naar de hoogste Tibetaanse god van de tijd, terwijl *Tantra* naar enige van de heiligste teksten van het Tibetaanse Boeddhisme verwijst. De Lama's beschouwen dit als de hoogste ontwikkeling van alle Boeddhistische filosofieën.

De *Kalachakra Tantra* wordt voorgesteld als een waardige en verheven bijdrage voor wereldvrede, het vreedzaam naast elkaar leven van alle levende wezens, intergeloofsdialoog, verdraagzaamheid tussen volken en rassen, de gelijkheid van de seksen, een ecologisch bewustzijn, de vrede van het hart, en de geestelijke ontwikkeling en gelukzaligheid van het volgende millennium. De Dalai Lama zegt:

“Omdat wij allemaal deze kleine planeet aarde delen, moeten wij leren om in harmonie en vrede met elkaar én met de natuur leven”.

Zijn inlijvingsrituelen in *Kalachakra Tantra* neemt de vorm aan van bijeenkomsten voor wereldvrede die boven de verschillende godsdiensten en culturen verheven zijn.

Gedurende 2002 zijn een geraamde 500.000 mensen door de Dalai Lama bij de *Kalachakra Tantra* cultus ingelijfd, waarvan er 400.000 in januari in Indië ingelijfd zijn. Ook tijdens een grote multinationale bijeenkomst, in oktober 2002, te Graz, Oostenrijk, werden de aanwezigen ingelijfd bij de *Kalachakra Tantra* beweging.

Verscheidene navorsers hebben echter indringende vragen over deze Boeddhistische beweging, zoals de volgende: Is *Kalachakra Tantra* en de mythe van Shamballa⁶ wel echt vreedzaam? Bevordert ze werkelijk een harmonieuze samenleving? draagt ze daadwerkelijk bij tot vrede, gerechtigheid, de gelijkheid van de seksen, godsdienstige verdraagzaamheid en een goede verstandhouding tussen de volken? Levert ze een universele, democratische, geweldloze bijdrage tot de wereldvrede?

Afgezien van Chinese bronnen wordt het Lamaïsme (Tibetaans Boeddhisme) en de ballingschap van de 14de Dalai Lama ook door verscheidene Westerse bronnen aan felle kritiek onderworpen. De Tibetmythe is een machtssyndroom van de Dalai Lama. De voorstelling van de *Kalachakra Tantra* als een beweging voor verdraagzaamheid en wereldvrede is een extreem voorbeeld van godsdienstige misleiding. De Dalai Lama stelt deze cultus als een intergeloof-vredesbeweging voor, en heeft ná de voorvallen op 11 september, toen het wereldgebeuren toenemend in het teken van oorlog begon te staan, zijn vredespogingen aanzienlijk verscherpt. Dit soort opportunisme om zijn aanhangers in de wereld uit te breiden, is helemaal niet in overeenstemming met de ware betekenis van *Kalachakra Tantra*. De fundamentele implicaties van deze Boeddhistische tekst zijn de volgende:

1. Een verbintenis tot geheimhouding wordt op de initiatie van leden afgedwongen. Er mogen geen inlichtingen over *Kalachakra Tantra* bekend gemaakt worden aan niet-leden. Op de overtreders van deze regel wordt een vloek uitgesproken, die zo'n persoon naar de hel zal brengen, alwaar zijn hoofd en hart zullen openbarsten.
2. In de acht hoogste ritussen worden dingen gezegd die in totale tegenspraak zijn met het waardenstelsel van de Dalai Lama. De *Kalachakra Tantra* is helemaal niet pacifistisch, vermits deze een bloedige godsdienstige oorlog voorspelt tussen Boeddhisten en niet-Boeddhisten, voor de overheersing. Dit aspect staat in verband met de mythe van Shamballa³, in termen waarbij de leden bereid moeten zijn om als Shamballa-soldaten aan deze oorlog deel te nemen.
3. De *Kalachakra*-tekst noemt uitdrukkelijk de leiders van de drie monotheïstische godsdiensten (Judaïsme, Christendom en Islam) als de belangrijkste tegenstanders van het Boeddhisme. Van hen worden de volgende leiders uitgezonderd: Adam, Henoch, Abraham, Mozes, Jezus, Mohammed en Mathani Mahdi. De *Kalachakra Tantra*-tekst noemt deze geloven een familie van demonische slangen. Wegens de antisemitische aard van de tekst, gebruiken verscheidene van de radicale antisemitische groeperingen in de wereld de *KT*-propaganda tegen Joden, Moslims en Christenen. De *KT* voorziet ook in een grote oorlog tussen Moslims en niet-Moslims, waarin de Islam als de belangrijkste tegenstander van het Boeddhisme genoemd wordt.

⁶ Shamballa: De etherische Stad der Goden.

van deze tegenstander dat hij zich “verheft boven al wat God genaamd, of als God geëerd wordt, also dat hij in de tempel Gods als een God zal zitten, zichzelf vertonende, dat hij God is” (2 Thess 2:4). Op dat ogenblik zal het tweede gezicht van de intergeloofs beweging geopenbaard worden. Het zal dan duidelijk worden dat de verenigde godsdiensten, in plaats van blijvende vrede, in feite het toneel geschapen hebben voor de allergrootste confrontatie op aarde. De oecumenische beweging zal zelf het eerste slachtoffer zijn wanneer de Antichrist de verplichte aanbidding van zichzelf als God instelt. Openbaring 17:16 zegt: “En de tien hoornen, die gij gezien hebt op het beest, die zullen de hoer¹⁰ haten, en zullen haar woest maken, en naakt; en zij zullen haar vlees eten, en zullen haar met vuur verbranden”.

De Antichrist zal dan al zijn volgelingen mobiliseren - namelijk zij die hem aanhangen en zijn nummer (666) ontvangen hebben. Dit zal leiden tot een oorlog tussen twee koninkrijken: dit van God en dat van Satan. De Antichrist en zijn legermacht zullen een beslissende nederlaag lijden, en daarna komt de zichtbare vestiging van Christus koninkrijk op aarde. De intergeloofs beweging, met al zijn valse eenheids- en vredespraatjes, dient dus een boos doel: de mensheid misleiden en samenwerken met de komende Antichrist en zijn strijd. Het zal leiden tot een wereldoorlog, een strijd tussen de ware God en de alliantie van de Antichrist¹¹.

Waar ligt dan uw loyaliteit: bij de bijbelgetrouwe evangelischen, of bij het oecumenische (compromismakers) ‘Christendom’? Slechts de Heer Jezus kan ware vrede scheppen, zowel in de harten als op aarde. Hij heeft gezegd: “Vrede laat Ik u, Mijn vrede geef Ik u; niet gelijk de wereld [hem] geeft, geef Ik [hem] u” (Joh 14:27). Er is een groot verschil tussen christelijke en wereldse vrede. Eerstgenoemde is gebaseerd op de verzoening van God met de mens, door de kruisdood van Jezus, laatstgenoemde op humanistische onderhandelingen en compromissen. Wereldse vrede kan geen haatdragendheid of ideologische en godsdienstige verschillen permanent uit de weg ruimen.

Hebt u al uw hart en leven aan de Vrededorst Jezus Christus gegeven, door u te bekeren, en alle zonden die tussen u en Hem instaan te belijden en ze te laten wegwissen? Als u nog op de multi-godsdienstige dwaalwegen van de wereld bent, zal u geen blijvende vrede vinden. Slechts de Heer Jezus is onze vrede en gerechtigheid (Ef 2:13-14; Fil 3:9), en Hij alleen kan u een vrede schenken die alle verstand te boven gaat.

<http://www.bibleguidance.co.za/Afrartikels/W%EAreld4.htm>

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

¹⁰ De oecumenische wereldkerk (Satans substituuat voor de ware Kerk van Christus) wordt hier vergeleken met een hoer, omdat ze een overspelige band heeft met het wereldbestuur (het beest). Het prototype hiervan is de Roomse Kerk.

¹¹ Armageddon; Openb 16:16.